

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Tamara Chișca-Doneva,
Dumitru Mardari,
Luiza Gafton,
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Ala Mogîldea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „PFB Legal Consulting” împotriva lui Vasile Mogîldea, Ala Mogîldea cu privire la deposedarea și vânzarea forțată a obiectului gajat,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Ala Mogîldea, s-a casat parțial hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în partea deposedării lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte din teren și încasarea de la el a taxei de stat, și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care pretențiile formulate față de Vasile Mogîldea au fost respinse,

c o n s t a ț ă:

La 22 martie 2007, BC „Moldova Agroindbank” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Mogîldea, Ala Mogîldea cu privire la deposedarea și vânzarea forțată a obiectului gajat.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, potrivit contractului de credit nr. 98095 din 03 aprilie 1998, ÎI „Viorica Mogîldea” a primit de la BC „Moldova Agroindbank” SA un credit în sumă de 200 000 lei, cu termenul final de rambursare 30 august 1998. Dat fiind faptul că ÎI „Viorica Mogîldea” nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lui, la 06 octombrie 1999, BC „Moldova Agroindbank” SA a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea de la ÎI „Viorica Mogîldea” și Anatolii Mamulat, în mod solidar, a datoriei în sumă 312 722 lei și a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 9 381,66 lei. Prin hotărârea din 06 iunie 2000 a Judecătoriei Strășeni, cererea de chemare în judecată a băncii a fost admisă integral. Hotărârea nominalizată este definitivă, însă ÎI „Viorica Mogîldea” n-a achitat datoria respectivă față de bancă.

Astfel, la 19 septembrie 2006, în baza prevederilor art. 466, 467 din Codul civil și art. 32, 34 din Legea cu privire la gaj nr. 449-XV din 30 iulie 2001, BC „Moldova Agroindbank” SA a constituit gajul legal asupra ½ cotă-parte din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu, nr. XX, nr. cadastral XXXX, care aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie soților Vasile Mogîldea și Ala Mogîldea. Avizul privind înregistrarea gajului legal asupra ½ cotă-parte din bunul imobil menționat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Potrivit reclamantei, ÎI „Viorica Mogîldea” a acumulat o datorie față de BC „Moldova Agroindbank” SA în sumă totală de 304 365,68 lei.

În conformitate cu prevederile art. 67 din Legea cu privire la gaj, la 07 decembrie 2006, banca a notificat debitorul creanței garantate și debitorii gajiști despre intenția sa de realizare a dreptului de gaj, depunând preavizul respectiv la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS „Cadastru”, însă în termenul fixat de bancă în preaviz, debitorul creanței garantate n-a binevoit să achite datoria față de bancă, iar debitorii gajiști să transmită benevol băncii în posesiune bunul gajat pentru a fi vândut.

La 16 februarie 2007, BC „Moldova Agroindbank” SA s-a adresat Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău cu cerere de eliberare a ordonanței judecătorești privind deposedarea lui Vasile Mogîldea și a Alei Mogîldea de bunul gajat și transmiterea lui în posesia băncii pentru a fi vândut. Prin încheierea din 27 februarie 2007 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a refuzat în primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești menționate, astfel, banca fiind nevoită să se adreseze în instanță în ordine generală.

Prin încheierea din 28 martie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost înlocuit reclamantul BC „Moldova Agroindbank” SA cu succesorul în drepturi SRL „PFB Legal Consulting”.

Astfel, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, deposedarea pârâților de ½ cotă-parte proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX, și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting”.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea, dispunându-se deposedarea lui Vasile Mogîldea și a Alei Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut.

La 08 decembrie 2014, Ala Mogîldea a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia cu repunerea în termen, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 28 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ala Mogîldea, casată hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a SRL „PFB Legal Consulting” împotriva lui Vasile Mogîldea și Alei Mogîldea.

Prin decizia din 22 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către SRL „PFB Legal Consulting” a fost admis, decizia din 28 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost casată, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Ala Mogîldea, a fost admis, fiind casată hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, în partea deposedării lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut, încasarea cheltuielilor de judecată, fiind emisă în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins capătul de cerere înaintat de către SRL „PFB Legal Consulting” privind deposedarea lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut și încasarea de la el a cheltuielilor de judecată. În rest hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău a fost menținută.

La 08 mai 2018, Ala Mogîldea a contestat cu recurs decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea înaintată de SRL „PFB Legal Consulting”, să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a invocat faptul că instanța de apel i-a înrăutățit situația în propriul apel, s-a expus în privința drepturilor unei persoane neantrenate în proces – Vladimir Laur, a examinat cauza în mod superficial, pronunțând o decizie nemotivată.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 ianuarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 19 februarie 2018 (f.d. 156, vol. II), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 08 mai 2018, iar potrivit inscripției de pe cererea lipită la coperta dosarului, recurenta a primit copia deciziei contestate la 28 martie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Ala Mogîldea a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate

în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Ala Mogîldea și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, potrivit contractului de credit nr. 98095 din 03 aprilie 1998, ÎI „Viorica Mogîldea” a primit de la BC „Moldova Agroindbank” SA un credit în sumă de 200 000 lei, cu termenul final de rambursare 30 august 1998. Din motivul neonorării obligațiilor sale față de bancă, această datorie a fost încasată de la ÎI „Viorica Mogîldea” în beneficiul BC „Moldova Agroindbank” SA prin hotărârea din 06 iunie 2000 a Judecătoriei Strășeni.

La 19 septembrie 2006, BC „Moldova Agroindbank” SA a constituit gajul legal asupra ½ cotă-parte din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu, nr. XX, nr. cadastral XXXX, care aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie soților Vasile Mogîldea și Ala Mogîldea.

La 16 februarie 2007, BC „Moldova Agroindbank” SA s-a adresat Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău cu cerere de eliberare a ordonanței judecătorești privind deposedarea lui Vasile Mogîldea și a Alei Mogîldea de bunul gajat și transmiterea lui în posesia băncii pentru a fi vândut. Prin încheierea din 27 februarie 2007 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a refuzat în primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești menționate

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a dispus deposedarea lui Vasile Mogîldea și a Alei Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut, fiind încasată în mod solidar din contul pârâților în beneficiul reclamantei taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Ala Mogîldea, a fost admis, fiind casată hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în partea deposedării lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL

„PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut, încasarea cheltuielilor de judecată, fiind emisă în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins capătul de cerere înaintat de către SRL „PFB Legal Consulting” privind deposedarea lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut și încasarea de la el a cheltuielilor de judecată. În rest hotărârea din 28 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău a fost menținută.

Examinând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat cererea de apel superficial, fără să dea o apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, precum și probelor anexate la materialele cauzei, care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, precum și a interpretat eronat normele de drept material și procedural.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată, deoarece din textul acesteia nu se reliefează o motivare amplă asupra tuturor motivelor expuse de către participanții la proces în prezenta acțiune, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Mai mult, decizia contestată este contradictorie. Astfel, în textul deciziei din 17 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău reține „drept eronat argumentul apelantei cu referire la faptul că, bunul imobil cu nr. cadastral XXXX este proprietatea ce aparține exclusiv Alei Mogîldea, care nu a dat acordul la gaj, iar ca rezultat nu putea fi instituit gajul legal, în cazul în care creditul a fost alocat ÎI „Viorica Mogîldea”, fondatorul căruia este Vasile Mogîldea, soțul Alei Mogîldea, care la moment a decedat și care anterior a contractat creditul în scopul dezvoltării afacerii, deoarece acest credit a fost luat anume cu acordul soției, în cazul dat a lui Ala Mogîldea și a cărui rezultate și venituri urmau să fie folosite în interesul familiei”, iar pe de altă parte concluzionează că „instanța de fond neîntemeiat a hotărât deposedarea inclusiv și a lui Vasile Mogîldea de ½ cotă-parte – proprietate în devălmășie din sectorul de teren cu destinație de construcție, cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX și transmiterea bunului în posesia SRL „PFB Legal Consulting” pentru a fi vândut, or, Vasile Mogîldea, nefiind coproprietar în devălmășie a acestei cote-părți din teren. Această cotă-parte din teren, chiar și dacă a fost dobândită în timpul căsătoriei, totuși, a fost dobândită doar de către Ala Mogîldea cu titlu gratuit, astfel, doar ei revenindu-i în exclusivitate dreptul de proprietate supra acestei cote-părți”.

În așa mod, instanța de apel nu a determinat cu certitudine regimul juridic al bunului imobil - sectorul de teren cu suprafața totală de 0,056 ha, amplasat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX, și nu a formulat o

concluzie clară referitoare la faptul dacă Ala Mogîldea îl deține în proprietate exclusivă, sau în proprietate devălmășă, împreună cu soțul decedat.

Or, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprindere individuală este întreprinderea care aparține cetățeanului, cu drept de proprietate privată, sau membrilor familiei acestuia, cu drept de proprietate comună. Patrimoniul întreprinderii individuale se formează pe baza bunurilor cetățeanului (familiei) și altor surse care nu sunt interzise de legislație. Întreprinderea individuală nu este persoană juridică și se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică întreprinzător individual. Patrimoniul întreprinderii individuale este inseparabil de bunurile persoanele ale antreprenorului.

Antreprenorul-posesor al întreprinderii individuale poartă răspundere nelimitată pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniul său, exceptându-se acele bunuri care, conform legislației în vigoare, nu fac obiectul urmăririi. Membrii familiei-posesori ai întreprinderii individuale poartă răspundere nelimitată solidară pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniul lor, exceptându-se acele bunuri care, în conformitate cu legislația în vigoare, nu fac obiectul urmăririi.

Reieșind din prevederile normei citate supra, instanța de apel nu a stabilit cu certitudine dacă ÎI „Viorica Mogîldea” a fost fondată pe baza bunurilor familiei Mogîldea și dacă profiturile obținute în urma activității acesteia au fost utilizate de întreaga familie. Or, stabilirea acestui fapt are drept rezultat stabilirea întinderii răspunderii participanților la proces pentru obligațiunile asumate de către ÎI „Viorica Mogîldea” față de bancă.

Mai mult, potrivit materialelor cauzei, recurenta Ala Mogîldea este proprietara a ½ din casa de locuit, amplasată pe sectorul de teren cu suprafața totală de 0,056 ha, din mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu nr. XX, cu nr. cadastral XXXX, sectorul de teren fiindu-i atribuit ei, și celuilalt coproprietar – Vladimir Laur, drept teren aferent casei de locuit. Astfel, pe lângă faptul că instanța de apel nu a constatat dacă acest teren a fost divizat sau nu în cote-părți ideale, nu a stabilit dacă prin decizia emisă se afectează sau nu drepturile lui Vladimir Laur, nu s-a expus nici asupra destinației acestui teren (teren aferent casei de locuit sau teren cu destinația pentru construcții).

Suplimentar, Colegiul atrage atenția asupra faptului că, contrar prevederilor art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a creat apelantei Ala Mogîldea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât cea din hotărârea atacată cu apel, deoarece a respins pretențiile din cererea de chemare în judecată împotriva lui Vasile Mogîldea, lăsând recuperarea datoriei ÎI „Viorica Mogîldea” și încasarea taxei de stat doar din contul recurentei Ala Mogîldea.

De asemenea, este de menționat faptul că prin încheierea din 19 mai 2017, Curtea de Apel Chișinău a suspendat examinarea cererii de apel, în legătură cu decesul lui Vasile Mogîldea, până la determinarea succesorilor în drepturi ai acestuia.

În acest sens, este de menționat că în conformitate cu prevederile art. 260 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul decesului părții în proces dacă raportul juridic litigios permite succesiunea în drepturi. Alineatul (3) al aceluiași articol prevede că actele procedurale efectuate în timpul suspendării procesului nu au efect juridic.

Raportând prevederile normelor citate la materialele cauzei, Colegiul reține că la dosar nu se regăsește o încheiere de reluare a procesului, ceea ce constituie o încălcare de procedură.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, limitându-se doar la aspectele constatate de către instanța de fond.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Ca urmare, instanța de recurs este în imposibilitate de a da o apreciere corectă și justă cazului supus judecării în condițiile când instanța de apel și prima instanță nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor prezentate de către participanții la proces și au omis să cerceteze anumite probe.

Or, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, Colegiul constată că, în speță, instanța de apel nu a determinat corect probatoriul relevant prezentului litigiu și nu a elucidat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de apel nu a evidențiat probele obiective, veridice, pertinente și admisibile, care să confirme temeinicia/netemeinicia pretențiilor formulate de SRL „PFB Legal Consulting” în prezenta cauză. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel urma să constate și elucideze

pe deplin circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, să le examineze și să le dea o apreciere în cumul, reflectând în decizie motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin. (4) al art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ala Mogîldea.

Se casează decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „PFB Legal Consulting” împotriva lui Vasile Mogîldea, Ala Mogîldea cu privire la deposedarea și vânzarea forțată a obiectului gajat, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva,

Dumitru Mardari,

Luiza Gafton,

Victor Burduh